

Öykü Sersemi

Okur, kitabını okuduğu yazara güven duygusunu koruma içgüdüsünü bilinçaltında tutmayı hiç unutmaz. Yazarın düşünsel olgunluğu da ilgilendirir onu. Yazınsal olduğu kadar, duygusal bakımdan da okuduğu kitabın yazarıyla aynı dünyayı paylaşmayı kendiliğinden arar.

Sibel K. Türker'in, yeni öykü kitabı *Öykü Sersemi*'nin 'Olduğundan da İyi' adlı öyküsündeki, "Hayat yazıdan da büyüktür," sözlerini okuyunca, onun daha dikkatle okunması gerektiğini düşündüm. *Kalp(Y)azan* da artık üst üste yığılan kitapların arasından ayrılabilirdi; ama öne çıkmaya çalışanlar arasından Sibel K. Türker'i ayırmak gene de kolay değildi.

Hayat yazıdan da büyüktür. Bu gerçeği *Puslu Ada*'da 'İnsanın Yazıdaki Yeri'nde, "Demek ki insanın yaratıcı yazıdaki yerinin vazgeçilmezliğini konuştuğumuz zaman bile yazıdan vazgeçilebileceğini, ama insandan vazgeçilemeyeceğini kabul etmek zorundayız. Bu değer çatışmasında yazının yeri insanın ardı sıra gelir," diye acı bir tatla yazmışım.

Edebiyatın hayatımızdaki yerini azaltan değil, pekiştiren bir düşünceyse bu, Sibel K. Türker'in öykülerinin insana dönük yüzünün öyküden öyküye açılıp ardındaki dünyaları gösterme çabasını daha iyi anlayabiliriz. *Öykü Sersemi*, yazarının özenini anlatan *Kalp(Y)azan*'dan sonra, dili, anlatım biçimi, sorun ettiği durum ve ilişkileri olgunlukla süzen tutumuyla bu yılın üstünde durulması gereken kitaplarından olacak.

Öykünün insanın hayata dönük sorunlarını anlatmakta roman ya da şiirden ne kadar olanaklı olduğuna kesin yanıtlar verilemez; ama en azından şu sıralarda öne çıkmak için kendi türsel özelliklerinden güç aldığı belli. *Öykü Sersemi*'nin ilk öyküsü 'Olduğundan da İyi', kitabın tümünde kendini sürekli hissettireceğini belli eden iç sıkıntıları, bireyliğinden kuşku duymayan insanların çevreleriyle uyumsuzluğu gibi, her an yaşadığımız hoşnutsuzluklarımızla ilgili bir kitap okuyacağımızı belli ediyor, sonunda da yanıltmıyor.

İyi kötü kurulmuş bir düzen içinde hayatını yalnızca geçici süreler boyunca oyalayabilen insanın çok geçmeden yaşayacağı boşlukları başka nedenlerle doldurması gerektiğini görmek yeterli olmuyor. Çözüm de gerekince, yeni sıkıntılar başlıyor.

Öykü Sersemi'nin bu sınırlar içinde bile okunmaya ne denli değer anlamları olduğunu görmek, elbette sevindirici. Çünkü en genç kuşaktan yazarların kendi çabalarıyla tırmandıkları yer şimdi bir düzlüğe çıkmış görünüyor. Oradan yeni tepelere çıkmak için beklemek, bu arada kimi dayanakları da hazırlamak gerekiyor. Aradan *Öykü Sersemi* gibi kitaplar çıkması da yukarı itilime güç verecektir. Çünkü durgunluk dönemi, içeride duran gizilgüçlerin ara sıra patlamasıyla yerinden oynatılabilir.

Öykü Sersemi'nin sevdiğim öykülerinden 'Takma Bir Göz', yazarının ayırt edici özelliklerini belirtiyor. İlki, tam da sözcüğün hakkını veren, ayrıksı konusu : Kendine ve mesleğine karşı dürüst olmayı başaramamış, randevusuna geciken hastası Yener Bey'i döner koltuğunda sıkıntıyla bekleyen doktor Birkan, o akşamının da hastasınca mahvedildiğini düşünürken elindeki gazete haberiyle gelen sekreteri her şeyi iyice berbat eder. Bir kamu kuruluşunda çalışan hastası Yener Bey, sonunda karısının onu terk etmesine varan hayatın tokatlarına dayanamayıp önce bir zarfa takma gözünü koyup karısına göndermiş, ardından karısını, karısının babasını ve erkek kardeşini öldürdükten sonra kendi canına kıymayı da unutmamıştır...

Ancak olgun yazar kimliğinin seçebileceği ayrıntılarla alışılmamış bir konuyu gerçekten de akıcı bir dille anlatan, kusursuz, tam bir öykü 'Takma Bir Göz'. Şu gözlemi (ya da buluşu) süzmek kolay değil:

"Kayınvalidesi zeytinyağlı dolmalara nane yerine kekik koyuyor sürekli. Peynirli böreğe, patates salatasına. Birkan kekikten nefret ediyor."

Sibel K. Türker burada ya çok kişisel bir gözleminden yararlanıyor (zeytinyağlı dolmalara nane yerine kekik konduğuna rastlamadım) ya da imgeleminden çıkarıp yakıştırıyor; ama nereden bulursa bulsun, okuru ansızın yakalayan bir ayrıntıyla çarpıcı bir etki yaratıyor.

Bedenine deodorantını boca edip dolaşan sekreteri doktor Birkan'ın gözüne nasıl görünürse, bu da akla pek gelmeyecek ayrıntılarla ancak şu kadar çarpıcı anlatılabilir:

"Sekreter birazdan cisimleşecek, odada etekliliğini kalçalarına kadar sıyırarak dolaşmaya başlayacak sanki. Her zaman baygın kokuyor bu kız, iç gıcıklayıcı ve yapışkan, ucuz dişi kokusu. Önüne eğildiğinde daracık pantolonlarının ağından cinsel organının nemli ve çürük kokusu yükselir."

Arada öykü incelikli humor tadında okuma zenginliğini çoğaltırken Sibel K. Türker'in güzel bir Türkçeyle, hem de doğru, dürüst (Türkçe nasıl dürüst olur, *Öykü Sersemi*'ne bakılabilir) bir öykü dili kurmak için ne denli ciddi bir çaba içinde olduğunu söylemeyi de unutmayalım.